

ERZURUMLU İBRAHİM HAKKI
HAZRETLERİNE AİT BİR YAZMA :
MECMÜ'ATUL-İRFANIYYE

Okt.Nurettin CEVİZ*

GİRİŞ :

Erzurumlu İbrahim Hakkı Hazretlerine¹ ait bu eserin tam adı "Mecmū'atul-vahdāniyye fi mārifeti'n-nefsi'r-rabbāniyye"dir.

Eserin, numaralanmamış olan fihrist kısmının başında "Mecmu'atul-İrfāniyye" yazmakta olup eser bundan dolayı bu adla şöhret bulmuştur. Ancak ekteki 1 nolu resmin incelenmesinden de anlaşılacağı üzere 1^b de başlayan metnin ilk cümlesinde eser, ayrıca "Mecmū'atul-vahdāniyye fi mārifeti'n-nefsi'r-rabbāniyye" adıyla da takdim edilmektedir. Bu açıklamayı şundan dolayı yapmak ihtiyacı duymaktayız: İbrahim Hakkı Hazretlerinin eserlerini tasnif ve tanıtımıya yönelik yapılan ilk çalışmalarda -kanaatimize göre- vaki bir yanlışlık sonradan da devam ettirilmiş ve halen sürdürülmektedir. Bunun sonucu olarak

a) Bursali Mehmed Tahir², İbrahim Hakkı Hazretlerinin eserlerinin sayısını 39 tane olarak bildirirken altıncı sırada "İrfāniyye", otuzdokuzuncu sırada ise "Mecmū'atul-vahdāniyye fi mārifeti'n-nefsi'r-rabbāniyye" adını kullanlığında,

b) Bağdatlı İsmail Fehmi Paşa³, onun eserlerinin sayısını 32 tane olarak bildirirken on üçüncü sırada "er-Risāletü'l-İrfāniyye", yirmi dördüncü sırada "Mecmū'atul-

* Atatürk Üniversitesi Erzurumlu İbrahim Hakkı Hazretleri Araştırma Merkezi.

¹ Doğumu: 1703, M., (1115 H.), Hasankale; ölümü: 1780, M., (1194 H.), Tillo.

² Osmanlı Müellifleri I-II, İstanbul, 1333, I, 33-36.

³ Hediyyetü'l-'ârifîn 'esmâ'u'l-mü'ellîfîn ve 'âşâru'l-Muşânnîfîn, I-II, İstanbul, 1951, I, 39-40.

vahdâniyye fî ma'rifeti'n-nefsi'r-rabbâniyye" adını kullanlığında,

c) Ve son olarak İbrahim Hakkı Hazretlerinin Tillo'daki kızından olma torunlarından Celalettin Toprak⁴ bu sayı 54 olarak bildirirken onbeşinci sırada "*c'Irfâniyye*", ellüçüncü sırada da "*Mecmû'atü'l-c'Irfâniyye fî ma'rifeti'n-nefsi'r-rabbâniyye*" adını kullandığından

hep aynı esere ait ismin mükerren kullanıldığını görüyoruz. Bu ve benzeri etkenler sonucu olarak ta eserlerin kesin sayısı hakkındaki tartışmalar sürerken, bizzat kendisinin 15 diye bildirdiği bu sayı⁵ adeta spekülatif bir biçimde ellili rakamlara ulaşmaktadır.

Nitekim benzer şekilde ve zikrettigimiz her üç araştırmada da yapılan tasniflerde İbrahim Hakkı Hazretlerinin *Sefinetü'n-nûh* adlı eseri sayıldıktan sonra, aslında bu eserin içinde geçen⁶ ve oğlu Fehim İsmail Efendi'ye hitaben yazdığı, anlaşılan tasavvufa dair bir

⁴ Erzurumlu İbrahim Hakkı ve Hocası Şeyh İsmail Fakirullah, Ankara Üniversitesi, İlahiyat Fakültesi, 1975, Basılmamış Lisans tezi, 76 s.

⁵ Yine Atatürk Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Erzurumlu İbrahim Hakkı Hazretleri Araştırma Merkezi kütüphanesinde bulunan "*Sefinetü'n-nûh*" adlı yazmanın 27^b-28^b arasında verilen bilgilere göre bu onbeş eser aşağıya çıkarılmıştır. Aynı yerde ifade edildiğine göre bunların ilk beşini kendisi "beş Ana eser" diye nitelendirmektedir:

1 *İlâhî-nâme* (*Dîvân-ı İbrahim Hakkı*) (H.1168-M.1754)

2 *Ma'rifetnâme* (H.1170-M.1756)

3 *Mecmû'atü'l-c'Irfâniyye* (H.1174-M.1760)

4 *Mecmû'atü'l-c'Insâniyye* (H.1176-M.1762)

5 *Mecmû'atü'l-me'ânî* (H.1178-M.1764)

6 *Tuhfetü'l-kirâm* (H.1180-M.1766)

7 *Nuâbetü'l-kelâm* (H.1182-M.1768)

8 *Meşâriku'l-yûh* (H.1185-M.1771)

9 *Sefinetü'n-nûh* (H.1187-M.1773)

10 *Kenzü'l-fütûh* (H.1188-M.1774)

11 *Definetü'r-rûh* (H.1189-M.1775)

12 *Ruhu's-şürûh* (H.1190-M.1776)

13 *Ülfetü'l-enâm* (H.1190-M.1776)

14 *'Urvetü'l-Îslâm* (H.1191-M.1777)

15 *Heyetü'l-Îslâm* (H.1191-M.1777)

⁶ Nûş-i Can adını taşıyan bu bölüm, *Sefinetü'n-Nûh* adlı eserin Atatürk Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Erzurumlu İbrahim Hakkı Hazretleri Araştırma Merkezi kütüphanesindeki yazma nüshasında 1^b-7^a da yer almaktadır.

mekupt "Nûş-i cân" adıyla -her üç araştırmada da- tekraren zikredilmektedir ki bu durum da bizim, onun eserlerinin sayısının ulaştığı rakamları "spekülatif" şeklinde nitelemekte haklı olduğumu göstermektedir. Yakınlarına ithaf ettiği bazı müstakil risalelerin de ilavesiyle bu sayı onbeşin üzerine çıkabilir. Ama görüldüğü gibi bu husus ayrıca ve titiz bir çalışmanın konusu olabilecek ehemmiyettedir.

YAZMA HAKKINDA :

Eser, tamamı numaralanmış 247 varaktan ibaret olup 21X15,5 (16,5X9,5) ebatlarında; kahverengi, mikaplı ve orta derecede yıpranmış deri bir cilt ile muhafazalıdır. Sadece metin bölümünün ilk sayfası tezhipli, diğer sayfaların metin kısmı, sarı yaldızlı çerçeveye içine alınmıştır. Bölüm başlıkları, müstakil sade bir çerçeveye içinde kırmızı, metin kısımları ise siyah mürekkeple yazılmış, sayfa numaraları yaprak esasına göre ve kırmızı kalemlle verilmiştir. Ayrıca ayet ve hadislerle diğer cümlelerin sonlarına kırmızı mürekkeple iri birer nokta konulmuştur. Yine konu içerisinde önemli görülen bazı kelimeler, beyitler ve dua ibareleri kırmızı mürekkeple yazılmış; bazı ayet, hadis, kelime, cümle ve ibarelerin altları ile bütün cümlelerin sadece baş kısımlarının üstü kırmızı kalemlle çizilmiştir.

Kullanılan yazı türü nesihir. Her sayfasında yirmibeş satır yer almaktadır. Kağıt beyaz ve aherlidir.

Fihrist dahil olmak üzere 1^b-110^b arasındaki iktibaslar arapçadır. 111^b'den 205^b'nin ortasına kadarki iktibaslar ise farsçadır. 205^b de kitabın sonuna kadar sürecek olan Osmanlıca iktibaslar bölümü başlamaktadır. İlk sayfasında hem ebced hesabıyla (عَقْد) harfleri yazılmak suretiyle hem de rakamla verilen bilgilerden eserin 1174 (Hicrî) yılında tamamlandığı anlaşılmaktadır.

Eserin tanıtımı için incelenmek üzere, Erzurum Atatürk Üniversitesi Rektörlüğü Fen-Edebiyat Fakültesi bünyesindeki Erzurumlu İbrahim Hakkı Hazretleri Araştırma Merkezi

Kütüphanesinde bulunan nüsha esas alınmış olup torunlarından Mesih İbrahimhakkıoğlu tarafından buraya vakfedilmiştir.

Bugüne kadar tesbit edebildiğimiz kadarıyla söz konusu eserin bundan başka üç nüshası daha bulunmaktadır. Bunlardan biri Sayın Fevzi Toparlak'ta, diğer Tillo imamlarından merhum Abdülaziz Toprak'ın evinde bulunmaktadır⁷. Müstensihi Yusuf Nesimi olan üçüncü nüshası ise Süleymaniyye kütüphanesi H.Mahmud Bölümünde 2421 numara ile ve “*İrfâniyye*” adıyla kayıtlı bulunmaktadır.

ESERİN MUHTEVASI :

Mecmûat'ül-İrfâniyye, İbrahim Hakkı Hazretlerinin ana eserleri diye bilinen beş ana eserinden biridir⁸. Konusu ise "Kendini bilen Rabbini bilir." anlamındaki

من عرف نفسه فقد عرف ربه

hadis-i şerifinden⁹ anlaşılması gerekeni izah amacıyla yönelik ayetler, hadisler ve kudsi hadislerden başka aşağıdaki fihrist kısmının incelenmesinden de anlaşılacağı üzere, çeşitli İslâm mütefakkirlerinin eserlerinden yapılmış olan iktibasları ihtiva eden bir derleme mahiyetindedir. Fihrist kısmı eserin başındaki munaralanmamış olan ilk üç sayfada yer almaktadır.

İbrahim Hakkı Hazretlerinin de ana eserlerimden biri dediği budur, niteliğindeki telifine bir nevi esas teşkil eden ve aynı zamanda onun tasavvuf anlayışının ve tefekkür dünyasının oluşmasında önemli bir rolü olduğunu düşündüğümüz eserlerin ve

⁷ İbrahimhakkıoğlu, Mesih, *Erzurumlu İbrahim Hakkı*, İstanbul, 1973, 260.s.

8 Resim 1'de 1^b deki başlangıç sayfası;

Resim 2'de 247^a daki son bölüm ve

Resim 3'te ise ferağ kaydının bulunduğu 247^b görülmektedir.

⁹ Bu hadis-i şerifin sahib değil de merfu olduğu yönünde rivayetler vardır. Ancak kendini bilmenin ehemmiyetine işaret eden başka hadislerin bulunduğu da bilinmektedir. Ayrıca bu sözü Hz.Ali'ye (R.A) isnad edenler de vardır.

yazarlarının isimlerini ihtiva eden fihrist kısmını buraya aynen alıyoruz.

YAPRAK

ACIKLAMA :

- 1b Kur'an-ı Kerim ayetlerinden,
 3a Kudsî hadislerden,
 4a Nebevî hadislerden,
 4b 'Alî b. Ebî Tâlib'in (R.A.) sözlerinden
 7a 'Gavs-ı Geylânî'den,
 11a Muhyiddîn-i 'Arabî'nin (K.S.) *Fusûsu'l-hikem*
      adlı eserinden,
 31a Muhammed el-Ğazâlfî'nin (R.A.) sözlerinden,
 32a Şeyh Ahmed el-Ğazâlfî'nin (K.S.) sözlerinden,
 35a İbn Kemâl'in (K.S.) risalelerinden,
 36a İbn 'Atâ'ullâh'ın (K.S.) *Hikem* adlı eserinden,
 40a İbn Fâridî'nin (K.S.) *Kâside-i Tâ'iye*'inden,
 40b eş-Şeyh Kâsim el-Hânî'nin (K.S) *Siyeru's-sülük* adlı eserinden,
 46a eş-Şeyh Raslân eş-şâmî'nin eserinden,
 47a eş-Şeyh Ya'kûb'un eserinden,
 49a eş-Şeyh Kemâleddîn'in (K.S.) eserinden,
 50b eş-Şeyh Cemâleddîn'in (K.S.) eserinden,
 54a eş-Şeyh Şemseddîn'in (K.S.) eserinden,
 54b eş-Şeyh Ebu'l Vefâ'nin (K.S.) eserinden,
 56a eş-Şeyh Sadreddîn'in (K.S.) eserinden,
 57a eş-Şeyh Hulvânî'nin (K.S.) eserinden,
 57b Necmeddîn el-Kübrâ'nin (K.S.) eserinden,
 58a eş-Şeyh Muhyiddîn el-^cArabî'nin (K.S.)
      Hilyetu'l 'Ebdâl adlı eserinden,
 58a Ebû Necîb'in (K.S.) eserinden,
 58b eş-Şeyh Muhammed ed-Dîmaşkı'nin (K.S.) el-
      Vaşâyâ el-kudsiyye adlı eserinden,
 59b eş-Şeyh er-Riyâzî'nin (K.S.) el-*Hadâ'ik* adlı
      eserinden,
 62b Necmeddîn Dâye'nin (K.S.) eserinden,

- 67^a ‘Alâuddîn ed-Devle’nin (K.S.) *Savâti* adlı eserinden,
- 68^b ‘Alâuddîn ed-Devle’nin (K.S.) *Vâridât* adlı eserinden,
- 70^b Necmeddin el-Kübrâ’nın (K.S.) *Favâtih* adlı eserinden,
- 72^a Mecdiddîn el-Bağdâdî’nin (K.S.) eserinden,
- 72^b eş-Şeyh Râzî’nin (K.S.) ‘Îlmü Nuktatu'l-Vahda adlı eserinden
- 73^b Akşemseddin’in (K.S.) *Nûriyye* adlı eserinden
- 76^b eş-Şeyh Bedreddîn es-Simâvî’nin (K.S.) *Esrâru'd-dekâ'ik* adlı eserinden,
- 83^b eş-Şeyh ‘Abdullâh ad-Dîmaşķî’nin (K.S.) eserinden,
- 84^b eş-Şeyh ‘Abu'l-Fadîl’în (K.S.) *Hâlisâtu'l-Hakâ'ik* adlı eserinden,
- 98^b eş-Şeyh Ahmed en-Nûrî’nin (K.S.) *Kânûn el-muhabbet* adlı eserinden,
- 105^a el-Hâkîm el-Ğaznevî’nin sözlerinden,
- 105^b Mevlânâ Mollâ Câmi’nin (K.S.) *Nefehâtu'l-Üns* adlı eserinden,
- 106^a 10,
es-Şeyh Ahmed el-Câmî’nin (K.S) *Mir'atu'l-Muħâkikîn* adlı eserinden,
- 111^a el-'Azîz en-Nesefî’ye (K.S.) ait *Makṣad el-Aksâ* adlı eserden
- 121^a Mollâ Câmi’nin (K.S.) *er-Risâletu'n-Nâkşibendîyye* adlı eserinden
- 130^b ‘Aynu'l-Kudât el-Hemedânî’nin (K.S.) *Zübde* adlı eserinden,
- 132^b Zübde adlı eserinden,
- 148^a eş-Şeyh ‘Alî el-Karkahî’nin (K.S.) *Zübde* adlı eserinden,

¹⁰ Gerek fihristteki açıklama kısmında gerekse bu metne ait bölüm başlığında bu iktibasin nereden yapıldığına dair herhangi bir açıklama bulunmamaktadır.

- 158^a İbrâhîm el-'Irâkî’nin (K.S.) *Leme'ât* adlı eserinden,
- 174^b ‘Alâuddevle’nin (K.S.) *Leme'ât* adlı eserinden,
- 176^a Abdullah el-Ensârî’nin *Ilâhînâme* adlı eserinden,
- 177^a Hüseyin el-Vâ'iz’în (K.S.) *Kitâb el-ma'ârif* adlı eserinden,
- 182^b Ibn Kemâl’în (K.S.) *Tezkire* adlı eserinden,
- 184^a eş-Şeyh ‘Attâr’în (K.S.) *Râka'ât* adlı eserinden,
- 186^a eş-Şeyh el-Lâhicî’nin (K.S.) söylediklerinden,
- 187^a Abdurrahmân el-Câmî’nin (K.S.) söylediklerinden,
- 188^a Abdurrahmân el-Câmî’nin (K.S.) *Nefehâtu'l-Üns* adlı eserinden,
- 189^a eş-Şeyh Tâcuddîn’în (K.S.) *Hüccetü'l-Mûrîdîn* adlı eserinden,
- 190^a Necmuddin Dâye’în (K.S.) *Mîrsadü'l-İbâd* adlı eserinden,
- 191^a el-Hâkîm el-İlhâhî’nin (K.S.) *Miftâhü'l-Ğayb* adlı eserinden,
- 198^b el-Hâkîm el-İsfahânî’nin (K.S.) *Miftâhü'l-Ğayb* adlı eserinden,
- 204^a eş-Şeyh Hâbib el-‘Acemî’nin (K.S.) söylediklerinden¹¹,
- 205^a Naşîbendi tarikatı hakkında Türkçe bir mektup,
- 207^a İmam Muhammed el-Ğazâlî’nin (K.S.) *Kimyâ'u's-sâ'âdet* adlı eserinden,

¹¹ Eserin bütün bölümleri, “kendini bilen Rabbini bilir.” anlamındaki alıntılarından ibaretse de farsça kısmın bu son iki bölümü - herhangi bir açıklama bulunmaksızın-, ümmehâtu'l-esmâ denen “dört ana adı” ihtiva eden “O, ilktir, sondur, zahirdir, batındır. [Hadîd (57), 3]” mealindeki ayete dair alıntılarla tahsis edilmiştir.

- 220^a Mevlânâ Molla İlâhî'nin (K.S.) *Zübde* adlı eserinden,
225^a eş-Şeyh Ebû İshâk'ın (K.S.) *Nuktatu'l-vahde* adlı eserinden,
233^a Babay-ı Âlem Hazretleri'nin (K.S.) tavsiyelerinden¹²

1^b'den itibaren *Mecmû'atu'l-cîrfâniyye*'nin metin bölümü başlar. "Kendini bilen Rabbini bilir." hadis-i şerifinin anlamına bazıları mana olarak bazıları lafzen bazıları da mefhüm olarak delalet eden Kur'an ayetlerini ihtiva eden ilk bölüme alınan ayetler şunlardır:

Fâtîha(1), Bakara(2), 30,31, 115, 135, 152, 186, 255, 269; Âl-i İmrân(3), 5, 6, 8, 18, 128, 154; Nisâ (4), 78; Enâ'm(6), 98, 122; A'râf(7), 205; Enfâl (8), 17, 24; Tevbe (9) 14; Yûnus (10) 62; Hûd (11) 56, 61, 88, 90; Ra'd(13), 28; Hîcr (15), 28, 29; İsrâ (17), 70, 85; Tâhâ (20), 39, 41, 124; Hacc(22), 46, 65; Mü'minûn (23), 12, 13, 14; Şu'arâ (26), 62, 200; Kasas(28), 68; Secde (32), 7, 8, 9; Ahzâb (33), 72; Sâffât (37) 87, 96; Zümer (39), 22, 42; Mü'min (40), 65; Şûrâ (42), 11; Muhammed (47), 19; Feth (48), 10; Kâf (50), 16, 37; Hadîd (57), 3, 4; Müzemmîl (73), 19; İnsân (76), 29, 30; Tekvîr (81), 29; Fecr (89), 27, 28, 29, 30; Înşîrah (94), 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8; Tîn (95), 4.

Eserde 1^a da İbrahim Hakkı'nın hem bu esere ne kadar çok önem verdiği gösteren hem de adeta onu takdim niteliği taşıyan şu beyti kırık rika tarzıyla yer almaktadır :

Hakkın tevhid-i zatı hem sıfatıdır bu mecmua
Okursun, zaptedersin, fehmedersin keşfolur mana.

¹² Fihristin sonunda, "Kuran-ı Kerim ve Hadis-i Şerif iktibasları hariç olmak üzere evliyâ-i izâm-a ait sayıları 63'ü bulan kitabın eserde zikredildiği" şeklinde bir not varsa da gerek fihrist bölümünde gerekse metin bölümünde sadece 60 eserden iktibasta bulunulduğu tesbit edilmiştir.

Daha sonra farsça "Hakki buyurdu ki" ibaresi ve altında turkish su manzumesini görüyoruz.

İlâhî; merhametkân-ı Hûdâsin,
Dil-i mecrûhuma ayn-ı devâsin.
Erenler sözlerin haddime derdim,
Gönül tıflına hikmet şiiri verdim.
Umarım senden ey lutuf issi Sultan
Bu vahdetnâmemi hîfzeyle her an.
Benim bu nûshamî yâdele verme
Bu ömrüm hâsilin nâehle verme
Hemîşe ehl-i dil destine alsın
Okusun, bahr-i şevk-i zevke dalsın.

Yine aynı sayfadaki, onun herkesten adeta kıskandığı ve üzerine titrediği bu eserin anlayanlar için çok faydalı ama anlamayanlar içi de aynı derecede sakıncalı olabileceğini ifade ettiği son manzumesi şudur:

Ömrümün hâsılı ruhum gibidir işbu kitap,
Korkum oldur ben öLEM cahil hayvana düşe.
İzzetin hakkı için sakla bunu sen yâ rab!
Hayr ile sahibini yâdeden ihvâna düşe.

247^a da eser sona ermektedir. 247^b de ise eserini methettiği hem de bir nevi hatime satırları sayılabilenek olan su manzume bulunmaktadır :

Bu îrfâniyyedir, lübbü'l-kütüb ilm-i tasavvuftan,
Bu îrfâniyyedir, âzâd eden canı tekellüften,
Bu îrfâniyyedir, tecrid eden aklı alâikden,
Bu îrfâniyyedir, tefrid eden nefsi halâikden

Îrfâniyyenin vahdet-i şarabın kim ki içmiştir,
Enfûs-i rabbisin bulmuş ikilikten o geçmiştir,
Bu îrfâniyyedir, her dem enîs-i kalb-i her fâni
Vücudun nefyeden âriflerindir mürşid-i canı

Çü binyüzyetmişdörtte bunun cemi tamam oldu,
Cihan da senden ey Hakkı, bu mecmua müdam o oldu.

Gerek muhteva gerekse tasnif biçimini yönünden ele alındığında *Mecmû'atü'l-İrfaniyye*, ilk bakışta yine İbrahim Hakkı Hazretlerine ait *Lübbü'l-Kütüb* adlı eserin beşinci cildiyle karıştırıla-bilmektedir¹³. *Lübbü'l-Kütüb* büyük ölçüde *Mecmû'atü'l-İrfaniyye*'nin telifi esnasında faydalandığı zikredilen eserlerden yapılan alıntılardan oluşmaktadır. Ancak bu defa alıntılar zikredilen temel eserlerden 58 tanesinin, başka bölümlerinden yapılmıştır. Daha da önemlisi *Mecmu'atü'l-İrfaniyye*'nin hemen hemen başından sonuna kadar hep “Nefsinı bilen Rabbini bilir.” hadis-i şerifinin anlamına dair alıntıların yapıldığı zikredilirken *Lübbü'l-Kütüb*'de konu tasavvuf olmakla birlikte böylesi bir ayrima hiç girilmemiştir.

Son sayfanın devamındaki ferağ kaydında verilen bilgilerden eserin Hicri 1174 yılında tamamlandığı ve nüshanın müstensihinin Sadullah bin âli olduğunu öğrenmekteyiz. Ancak yine bu sayfada istinsah tarihi ile ilgili olarak verilen Hicri 1114 tarihinin, -sadece eserin telif tarihinden çok önceki bir tarihe gitmekle kalmayıp aynı zamanda- İbrahim Hakkı Hazretlerinin doğumundan bir yıl önceki bir tarihi göstermesi bakımından da sehven bu şekilde yazılmış olduğu kanaatindeyiz.

Resim 1: *Mecmûcatu'l-cîrfâniyye*'nin metin bölümünün ilk sayfası.

13 Eserin bir yazma nüshası Atatürk Üniversitesi Kütüphanesinde 33003/5 numara ile kayıtlı bulunmaktadır.

وصيٰت لرینه قارشیوب راحت بوله سن و اما و اولاد یاه مصحب
اولیوب هماع اولان تکیه لوده اکنیوب علم مجلسنه کله سن و عوام و
اغنیادن قاچور غلار نسوان ایله صحبت ایتهبو تهقاله سن
و قادر اولد مجتهد اولوب هماع دلیسْ تاکیم طالب نیا اولیسْ
و طلبند دیکی یاه ویرمیسْ و کنترت عیال ابتلا سیله ردالله
ایرمیسْ و خلاله فاعت ایده بحرای تناول قیلیسْ و هزار فرازی
ترک ایده بچوک کولیسْ تاکیم قلکی میت بولیسْ و هرگش شفقت
نظریاه باقوه هیچ برفه حیرکور میسْ و مکنه دن برنسنه
استیقو کمیله برخنست بیو میسْ و احتیا بکی و علکی و دهه لذکی
سترايد بحلقه طیور میسْ تزین ظاهري قویوب کوکجنا خلا قاله
تریین باطنه کیدسْ و اولیا کامالین و علمای عاملین اولان کرامی
بولنفع آنله تعظیم ایلم سلامه ویرو بـالـرـن تقبیل ایده سن و حضور
حضور ایلم مؤذن طوره سن و دوشن خدمتون ماں بدیکله جان دلـه
کوره سن و خدمه ملوت سلطنت و صحبتون غفت و محبتون سعادت
بله سن و آنلرک يولند بـاشـوـجـان و بـیرـهـسن تاکیم دعا و رضالر
دولت ایره سن و آنلرک اقول افعالن قیاس عقلله انکار ایتمیسْ
و حضرایم موسی علیهم السلامک قضیسْ اونو تیسْ زیرا که انکار
شومد اویا بـانـکـارـیـشـ آـنـلـرـکـ محـبـتـ وـعـلـمـدنـ محـرـمـدـ وـهـیـعـ
کـمـسـیـلـهـ مـجـادـلـهـ اـیـتـیـوـ مـعـارـضـ وـمـغـایـرـتـیـهـیـسـ وـخـلـقـ خـالـقـ اسمـلـیـتـ
کـمـسـیـلـهـ غـیـبـ اـیـتـیـهـیـسـ وـزـینـتـ دـنـیـاـهـ اـعـتـارـ وـاهـلـنـهـ اـعـتـادـ اـیـتـیـکـوـرـ
زـیرـکـهـ اـهـلـحـ بـیـاـ آـنـکـبـیـ وـفـاسـدـرـ وـصـحـبـتـیـ دـخـنـیـ حـضـوـرـ صـفـاـزـ
پـسـ الـبـتـهـ سـنـکـ رـأـسـ مـالـکـ شـرـیـعـتـ غـرـاـ وـمـکـانـکـ مـسـجـدـ وـصـحـراـ
وـمـوـنـسـکـ حـضـرـتـ مـوـلـاـ اـوـسـوـنـ

یـاـ اـنـیـسـ الـقـلـوـبـ فـیـ الـخـلـوـاتـ بـلـکـ مـاـوـیـ الـلـوـحـشـ فـیـ الـلـفـوـاتـ

نـهـدـ الـلـاـخـتـابـ منـ کـلـاـتـهـ قـدـسـ اللـهـ سـرـهـ العـزـيزـ

بوعفانیه در آزادی را نمی تکلفد	بوعفانیه در لات اکتی علم تصوف داشت
بوعفانیه در تحریر ایده شخصی خود بیان کرد	بوعفانیه در تحریر ایده عقایل علایق داشت
او نفس را بن بش ایکلکن او حسین شد	بوعفانیه نکره حد شرایع پیغمبر
وجود نیز ایش عالم فروند هست	بوعفانیه در هدم اندیشه هر فان
چوبیک یوز یشمی دو مرتبه بوند جمی ناما اولی	چمانند سنت ای حقی بجموعه مدل ناما اولی

تمت المجموعة المنخبة من تسعه وخمسين كتاباً مائةن سبعين كتاباً الأول،
والكتاباً رحمة الله عليهم جميعين، ونفعنا الله من بركات الفلاسفة
الطيبة آمين، قد جمع الجميع العروقانية الحق الفقيرية رحمة الله عليه عليه.
في تاريخ الف ومائة واربعة وسبعين من المهاجرة، التوبة على افضل التبرع.

قد تم تحرير هذه المجموعة الوحيدة الفريدة على يد الضعيف الحنفى سعد الله بن على
عن نفسها العقوبة الفتنى فى سنة الف و مائة واربع عشر من هجرة
خير البشر جعلنا التمسك بالحقين ومما حشر فى بلدة ارزن
الروم صان لهم اهلها عن المجهود والغفوة بالطائف
الظاهرى . الهم جعلنا من الذين لا يحقر عليهم
ولاهم يحيون ولا يجعلنا من الذين
يعلمون ظاهرى من الحياة
الذى وهم عن
الآخرة هم
غافلون

Resim 2: *Mecmûcatu'l-cîrfanîyye*'nin metin bölümünün son sayfası.